

PERBEZAAN ANTARA TEKS MĀORI UNTUK TE TIRITI O WAITANGI DAN VERSI INGGERIS

Halaman ini meringkaskan poin utama setiap dokumen

	PERJANJIAN WAITANGI	VERSI INGGERIS
ARTIKEL 1	Orang Māori memberi hak kepada Ratu negara Inggeris untuk mempunyai seorang gabenor di Aotearoa / New Zealand.	Orang Māori memberikan daulat kepada Ratu keatas keseluruhan Aotearoa / New Zealand.
ARTIKEL 2	Ratu bersetuju bahawa Māori akan menyimpan kemerdekaan serta kuasa ke atas tanah dan kesemua yang penting untuk mereka. Mereka memberi hak kepada Ratu untuk membeli tanah jika mereka ingin menjualnya.	Ratu menjamin hak orang Māori terhadap tanah, kehutanan and perikanan. Sekiranya Māori ingin menjual tanah, mereka hanya boleh menjualnya kepada Ratu.
ARTIKEL 3	Ratu memberi orang Māori hak-hak yang sama dengan orang British.	Ratu memberi orang Māori hak-hak yang sama dengan orang British.
ARTIKEL 4 (PERJANJIAN LISAN)	Gabenor berjanji untuk melindungi adat kastam Māori serta pelbagai agama di Aotearoa / New Zealand.	

PERJANJIAN YANG MANA?

PERJANJIAN DALAM MAŌRI	VERSI INGGERIS
Ditandatangani oleh 503 pemimpin Māori dan oleh Gabenor British by pihak Ratu.	Ditandatangani oleh 39 pemimpin Māori.
Inilah perjanjian yang di sokong oleh undang-undang antarabangsa. Undang-undang antarabangsa memberi keutamaan kepada teks Māori di bawah peraturan yang di panggil <i>contra proferentem</i> . Ini bermaksud apabila sesuatu kontrak tidak jelas, ia harus ditafsirkan bertentangan dengan parti yang telah menawarkan kontrak itu.	Inilah perjanjian yang Britain inginkan. Kerajaan New Zealand telah megasaskan kuasanya berdasarkan versi ini.
Perjanjian in menegaskan kuasa Māori di Aotearoa / New Zealand.	Versi in memberi keseluruhan kuasa kepada Ratu.

